

**МІНІСТЕРСТВО ВНУТРІШНІХ СПРАВ УКРАЇНИ
ХАРКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ВНУТРІШНІХ
СПРАВ
КРЕМЕНЧУЦЬКИЙ ЛЬОТНИЙ КОЛЕДЖ**

Циклова комісія технічного обслуговування авіаційної техніки

ТЕКСТ ЛЕКЦІЇ

навчальної дисципліни «Вступ до спеціальності(основи авіації МВС України)»
обов'язкових компонент
освітньо-професійної програми першого (бакалаврського) рівня вищої освіти

Технічне обслуговування та ремонт повітряних суден і авіадвигунів

**за темою № 2 - Основні законодавчі та нормативно правові-акти, що
регулюють роботу МВС**

Харків 2021

ЗАТВЕРДЖЕНО

Науково-методичною радою
Харківського національного
університету внутрішніх справ
Протокол від 23.09.21р. № 8

СХВАЛЕНО

Методичною радою
Кременчуцького льотного
коледжу Харківського
національного університету
внутрішніх справ
Протокол від 22.09.21р. № 2

ПОГОДЖЕНО

Секцією науково-методичної ради
ХНУВС з технічних дисциплін
Протокол від 22.09.21р. № 8

Розглянуто на засіданні циклової комісії технічного обслуговування авіаційної техніки, протокол від 30.08.2021 № 1

Розробники:

1. викладач циклової комісії технічного обслуговування авіаційної техніки, спеціаліст вищої категорії, Дрогомерецька Г.В.
2. викладач циклової комісії технічного обслуговування авіаційної техніки, спеціаліст першої категорії, Нальотова Н.І.

Рецензенти:

1. Викладач циклової комісії аеронавігації Кременчуцького льотного коледжу Харківського національного університету внутрішніх справ, спеціаліст вищої категорії, викладач-методист, к.т.н., с.н.с. – Тягній В.Г.
2. Завідувач кафедри технологій аеропортів Національного авіаційного університету, д-р техн. наук, професор Тамаргазін О.А.

План лекції:

1. Конституція України, Закони України, Постанови Кабінету Міністрів України.
2. Основні підзаконні акти України, що регулюють діяльність МВС.
3. Накази по взаємодії.
4. Положення «Про МВС»
5. Положення «Про проходження служби».
6. Основні документи, які регулюють діяльність авіаційних підрозділів.

Література:

Основна:

- Офіційний сайт Міністерства внутрішніх справ України [Електронний ресурс].—Режим доступу: <https://mvs.gov.ua/ua/main/>
- [Електронний ресурс].—Режим доступу: https://uk.wikipedia.org/wiki/%D0%A5%D0%B0%D1%80%D0%BA%D1%96%D0%B2%D1%81%D1%8C%D0%BA%D0%B8%D0%B9_%D0%BD%D0%B0%D1%86%D1%96%D0%BE%D0%BD%D0%B0%D0%BB%D1%8C%D0%BD%D0%B8%D0%B9_%D1%83%D0%BD%D1%96%D0%B2%D0%B5%D1%80%D1%81%D0%B8%D1%82%D0%B5%D1%82_%D0%B2%D0%BD%D1%83%D1%82%D1%80%D1%96%D1%88%D0%BD%D1%96%D1%85_%D1%81%D0%BF%D1%80%D0%B0%D0%B2НПА ОП 63.230-01.06-98

Текст лекції

Законодавчі акти:

- Конституція України
- Закон України «Про загальну структуру і чисельність Міністерства внутрішніх справ України»
- Закон України «Про Дисциплінарний статут органів внутрішніх справ України»
- Закон України «Про оперативно-розшукову діяльність»
- Закон України «Про організаційно-правові основи боротьби з організованою злочинністю»
- Закон України «Про боротьбу з корупцією»
- Закон України «Про громадянство України»
- Закон України «Про імміграцію»
- Закон України «Про біженців»
- Закон України «Про правовий статус іноземців та осіб без громадянства»
- Закон України «Про державний захист працівників суду і правоохоронних органів»
- Закон України «Про адміністративний нагляд за особами, звільненими з місць позбавлення волі»

- Закон України «Про забезпечення безпеки осіб, які беруть участь у кримінальному судочинстві»
- Закон України «Про дорожній рух»
- Закон України «Про наркотичні засоби, психотропні речовини, і прекурсори»
- Закон України «Про інформацію»
- Закон України «Про участь громадян в охороні громадського порядку і державного кордону»
- Закон України «Про участь в міжнародних миротворчих операціях»
- Закон України «Про пенсійне забезпечення осіб, звільнених з військової служби, та деяких інших осіб»
- Закон України «Про статус ветеранів військової служби і ветеранів органів внутрішніх справ і деяких інших осіб та їх соціальний захист»

Акти Президента України та Верховної Ради України

- Указ Президента України від 19.12.2000 № 1346 «Про символік урганів Міністерства внутрішніх справ України»
- Указ Президента України від 18.01.2001 № 20 «Про додаткові заходи щодо запобігання зникненню людей, удосконалення взаємодії правоохоронних та інших органів виконавчої влади в їх розшуку»
- Указ Президента України від 19.07.2001 № 532 «Про додаткові заходи щодо боротьби з відмивання доходів, одержаних злочинним шляхом»
- Указ Президента України від 10.12.2001 № 1199 «Про заходи щодо запобігання легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом»
- Указ Президента України від 18.02.2002 № 143 «Про заходи щодо дальшого зміцнення правопорядку, охорони прав і свобод громадян»
- Указ Президента України від 06.02.2003 № 84 «Про невідкладні додаткові заходи щодо посилення боротьби з організованою злочинністю і корупцією»
- Указ Президента України від 22.07.2003 № 740 «Про заходи щодо розвитку системи протидії (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, і фінансуванню тероризму»
- Постанова Верховної Ради України від 26.06.1992 № 2503 «Прозатвердження положень про паспорт громадянина України, просвідоцтво про народження та про паспорт громадянина України для виїзду за кордон»

Постанови Кабінету Міністрів України

- Постанова Кабінету Міністрів України від 13.08.2014 № 401 «Про затвердження Положення про Міністерство внутрішніх справ України»
- Постанова Кабінету Міністрів України від 14.09.1991 № 197 «Про порядок компенсації особам рядового і начальницького складу органів внутрішніх

справ за службу понад установлений законодавством робочий час, а також у дні щотижневого відпочинку та святкові дні»

- Постанова Кабінету Міністрів України від 17.11.1992 № 393 «Про порядок обчислення вислуги років, призначення та виплати пенсій і грошової допомоги особам офіцерського складу, прапорщикам, мічманам, військовослужбовцям надстрокової служби та військової служби за контрактом, особам начальницького і рядового складу органів внутрішніх справ та членам їхніх сімей»
- Постанова Кабінету Міністрів України від 12.10.1992 № 576 «Про затвердження Положення про дозвільну систему»
- Постанова Кабінету Міністрів України від 25.03.1993 № 220 «Про Національне центральне бюро Інтерполу»
- Постанова Кабінету Міністрів України від 05.07.1993 № 510 «Про утворення Державної служби боротьби з економічною злочинністю»
- Постанова Кабінету Міністрів України від 07.08.1993 № 706 «Про порядок продажу, придбання, реєстрації, обліку і застосування спеціальних засобів самооборони, заряджених речовинами слезоточною та дратівливою дією»
- Постанова Кабінету Міністрів, від 17.07.2003 № 1111 «Про затвердження Правил оформлення і видачі тимчасового посвідчення громадянина України»
- Постанова Кабінету Міністрів України від 31.03.1995 № 231 «Про затвердження правил оформлення і видачі паспортів громадянина України для виїзду за кордон і проїзних документів дитини, їх тимчасового затримання та вилучення»
- Постанова Кабінету Міністрів України від 14.04.1997 № 341 «Про Положення про Державну автомобільну інспекцію МВС»
- Постанова Кабінету Міністрів України від 20.07.2000 № 988 «Про утворення експертної служби МВС»
- Постанова Кабінету Міністрів України від 10.10.2001 № 1306 «Про Правила дорожнього руху»
- Постанова Кабінету Міністрів України від 29.03.2002 № 395 «Про затвердження Положення про підрозділи ветеринарної міліції з проведення карантинних ветеринарних заходів»
- Постанова Кабінету Міністрів України від 14.06.2002 № 844 «Про утворення Державного департаменту у справах громадянства, імміграції та реєстрації фізичних осіб»
- Постанова Кабінету Міністрів України від 17.07.2003 № 1110 «Про затвердження Типового положення про пункт тимчасового перебування іноземців та осіб без громадянства, які незаконно перебувають в Україні»
- Постанова Кабінету Міністрів України від 26.10.2011 № 1098 «Деякі питання надання підрозділами Міністерства внутрішніх справ та Державної міграційної служби платних послуг»

Перелік нормативно-правових документів з авіаційної безпеки станом на 2021

ЗАКони УКРАЇНИ

1. Повітряний кодекс України.
2. Кримінальний кодекс України.
3. Кодекс України про адміністративні правопорушення.
4. Закон України «Про державну програму авіаційної безпеки цивільної авіації».

УКАЗИ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

1. 15.01.1998 року № 17 «Про невідкладні заходи щодо забезпечення безпеки цивільної авіації в Україні».
2. 25.12.2003 року № 1488 «Про заходи щодо впорядкування діяльності з міжнародних повітряних перевезень товарів військового призначення та подвійного використання».

ПОСТАНОВИ/РОЗПОРЯДЖЕННЯ КАБІНЕТУ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

1. 28.09.1993 року № 819 «Про створення Державного спеціалізованого фонду фінансування загальнодержавних витрат на авіаційну діяльність та участь України у міжнародних авіаційних організаціях»
2. 15.08.2007 року № 1051 (ДСК) «Про затвердження Положення про єдину державну систему запобігання, реагування і припинення терористичних актів та мінімізації їх наслідків».
3. 26.09.2007 року № 1172 «Про введення посад державних інспекторів з авіаційного нагляду у Державній авіаційній службі та умови оплати їх праці».
4. 10.10.2012 року № 938 «Про утворення Міжвідомчої комісії з авіаційної безпеки цивільної авіації».
5. 08.10.2014 № 520 «Про затвердження Положення про Державну авіаційну службу України».
6. 23.10.2019 № 915 «Про визнання такою, що втратила чинність, постанови Кабінету Міністрів України від 12 травня 2007 р. № 723»

НАКАЗИ МІНІСТЕРСТВА ТРАНСПОРТУ/МІНІСТЕРСТВА ІНФРАСТРУКТУРИ УКРАЇНИ

1. 09.02.2010 року № 68 «Про затвердження Положення про державного інспектора з авіаційного нагляду у Державній авіаційній службі країни», зареєстровано в Мін'юсті 26 квітня 2010 року за № 307/17602.
2. 08.04.2003 року № 269 «Про затвердження Положення про організацію та виконання демонстраційних польотів», зареєстровано в Мін'юсті 12 червня 2003 року за №479/7800.

3. 22.12.2006 року № 1179 «Про затвердження Правил організації та виконання авіаційних робіт у сільському та лісовому господарстві», зареєстровано в Мін'юсті 28 березня 2007 року за № 286/13553.
4. 20.04.2007 року № 329 «Про затвердження Програми контролю якості безпеки авіаційних суб'єктів», зареєстровано в Мін'юсті 10 травня 2007 року за № 493/13760.
5. 18.06.2007 року № 508 «Про затвердження Програми підготовки персоналу з авіаційної безпеки», зареєстровано в Мін'юсті 5 липня 2007 року за № 769/14036.
6. 17.06.2008 року № 48/ДСК «Про затвердження Інструкції щодо дій екіпажу у разі виникнення надзвичайних ситуацій на борту повітряного судна під час виконання пасажирських авіаперевезень».
7. 26.03.2010 року № 159 «Про затвердження Положення про розслідування авіаційних подій та інцидентів», зареєстровано в Мін'юсті 2 серпня 2010 року за № 590/17885.
8. 05.07.2010 року № 430 «Про затвердження Правил сертифікації експлуатантів, що здійснюють експлуатацію цивільних повітряних суден (літаків) з метою виконання комерційних транспортних перевезень згідно з вимогами OPS 1», зареєстровано в Мін'юсті 21 липня 2010 року за № 558/17853.
9. 02.11.2010 року № 804 «Про затвердження Правил проведення службового розслідування актів незаконного втручання в діяльність цивільної авіації», зареєстровано в Мін'юсті 24 січня 2011 року за № 106/18844.
10. 26.12.2011 року № 637 «Про затвердження Порядку накладення і стягнення штрафів за порушення вимог законодавства на повітряному транспорті», зареєстровано в Мін'юсті 19 січня 2012 року за № 73/20386.
11. 17.06.2020 № 356 «Про затвердження Інструкції з оцінки рівня загрози безпеці цивільної авіації України», зареєстровано в Мін'юсті 01 жовтня 2020 року за № 960/35243.

НАКАЗИ УКРАВІАТРАНСУ, УКРАВІАЦІЇ, ДЕРЖАВІААДМІНІСТРАЦІЇ ТА ДЕРЖАВІАСЛУЖБИ УКРАЇНИ

1. 04.12.2002 року № 635 «Про затвердження Інструкції про підготовку Керівництва з виконання польотів повітряних суден експлуатанта цивільної авіації України».
2. 18.07.2003 року № 374 «Про порядок узгодження Керівництва з виконання польотів».
3. 18.01.2004 року № 188 «Про затвердження Правил розслідування надзвичайних подій та пошкоджень цивільних повітряних суден в Україні».
4. 01.12.2004 року № 205 «Правила допуску до експлуатації злітно-посадкових майданчиків для польотів легких повітряних суден», зареєстровано в Мін'юсті 24 грудня 2004 року за № 1644/10243.

5. 01.02.2005 року № 74 «Про затвердження Методики розроблення Інструкції з виконання польотів (використання повітряного простору) у районі аеродромів, посадкових майданчиків».
6. 18.03.2005 року № 199 «Про затвердження Інструкції про порядок перевезення зброї та боєприпасів пасажирськими рейсами авіаційного транспорту», зареєстровано в Мін'юсті 11 квітня 2005 року за № 378/10658.
7. 20.09.2005 року № 684 «Про затвердження Правил сертифікації експлуатантів».
8. 19.10.2005 року № 660 «Про затвердження Типового класифікатора актів несанкціонованого втручання в діяльність дорожньо-транспортного комплексу, сфери зв'язку та інформатизації України».
9. 09.12.2005 року № 936 «Про затвердження Правил сертифікації навчально-тренувальних центрів з підготовки персоналу з авіаційної безпеки», зареєстровано в Мін'юсті 24 січня 2006 року за № 63/11937.
10. 02.11.2012 року № 759 «Про затвердження Інструкції щодо призначення на посади державних інспекторів Державіаслужби України».
11. 23.02.2006 року № 143 «Про забезпечення авіаційної безпеки, посилення контролю та обмеження польотів українських повітряних суден у країнах з нестабільним становищем», зареєстровано в Мін'юсті 26 квітня 2006 року за № 482/12356.
11. 04.2006 року № 260 «Про затвердження порядку взаємодії структурних підрозділів Державіаслужби при виникненні авіаційної події, інциденту, надзвичайної події та пошкодження повітряного судна на землі».
12. 05.07.2006 року № 482 «Про затвердження Положення про взаємодію в контрольованій зоні авіаційних суб'єктів служб авіаційної безпеки з підрозділами центральних органів виконавчої влади, щодо забезпечення авіаційної безпеки», зареєстровано в Мін'юсті 27 липня 2006 року за № 881/12755.
13. 30.05.2012 року № 386 «Про затвердження Методичних рекомендацій щодо порядку взаємного інформування під час перевезення пасажирськими повітряними судами озброєних співробітників УДО України».
14. 19.12.2018 року № 1339 «Про затвердження Авіаційних правил України «Правила сертифікації технічних засобів захисту цивільної авіації від актів незаконного втручання», зареєстровано в Мін'юсті 22 лютого 2019 року за № 188/33159
15. 15.03.2019 року № 322 «Інструкція з організації та здійснення контролю на безпеку в аеропортах України», зареєстрований в Міністерстві юстиції України 07 червня 2019 року за № 594/33565
16. 07.08.2019 року № 1017 «Про затвердження Авіаційних правил України «Правила охорони повітряних суден та інших важливих об'єктів цивільної авіації, забезпечення контролю доступу до них», зареєстровано у Міністерстві юстиції України 28 серпня 2019 року за № 991/33962.

- 17.05.02.2020 року № 218 «Про затвердження Авіаційних правил України «Правила сертифікації служб авіаційної безпеки суб'єктів авіаційної діяльності», зареєстровано у Міністерстві юстиції України 21 травня 2020 року за № 458/34741
- 18.14.09.2020 № 1276 «Про затвердження Авіаційних правил України Правила сертифікації та затвердження зареєстрованих агентів, відомих вантажовідправників», зареєстровано у Міністерстві юстиції України 09 листопада 2020 року за № 1099/35382.
- 19.05.11.2020 № 1762 «Про затвердження Авіаційних правил України «Положення про службу авіаційної безпеки суб'єкта авіаційної діяльності, зареєстровано у Міністерстві юстиції України 23 грудня 2020 року за № 1282/35565.

НАКАЗИ МІНІСТЕРСТВА ВНУТРІШНІХ СПРАВ

1. 21.08.1998 року № 622 «Про затвердження Інструкції про порядок виготовлення, придбання, зберігання, обліку, перевезення та використання вогнепальної, пневматичної і холодної зброї, пристроїв вітчизняного виробництва для відстрілу патронів, споряджених гумовими чи аналогічними за своїми властивостями металевими снарядами не смертельної дії, та зазначених патронів, а також боєприпасів до зброї та вибухових матеріалів», зареєстровано в Мін'юсті 7 жовтня 1998 року за № 637/3077.

МІЖНАРОДНІ ДОКУМЕНТИ

1. Конвенція про Міжнародну цивільну авіацію (Чикаго, 1944 року).
2. Конвенція про злочини та інші акти, вчинені на борту повітряних суден (Токіо, 1963 року).
3. Конвенція про боротьбу з незаконним захопленням повітряних суден (Гаага, 1970 року).
4. Конвенція про боротьбу з незаконними актами, що спрямовані проти безпеки цивільної авіації (Монреаль, 1971 року).
5. Протокол про боротьбу з незаконними актами насильства у міжнародних аеропортах цивільної авіації (Монреаль, 1988 року).
6. Конвенція про маркування пластичних вибухових речовин з метою їх виявлення (Монреаль, 1 березня, 1991 року).
7. Резолюція 2309 (2016). Ради Безпеки ООН, 7775 засідання від 22.09.2016 року.
8. Додаток 17 «Міжнародні стандарти та рекомендована практика. Безпека. Захист міжнародної цивільної авіації від АНВ» (11 видання, липень 2020 року).
9. Керівництво з авіаційної безпеки (Документ 8973 ICAO, 11-те видання, 2019 року).
10. Керівництво з виконання положень по безпеці Додатка 6 ICAO (Дос. 9811, видання 1, 2002 року).

11. Людський фактор в системі заходів безпеки ЦА (ІКАО, Дос 9808, видання 1, 2002 року, AN/765).
12. Довідкове керівництво з проведення перевірок з питань забезпечення авіаційної безпеки (ІКАО, Дос 9807, видання друге, 2016 року).
13. Керівництво по дистанційно пілотованим авіаційним системам (ДПАС) (ІКАО, Дос 10019, видання 1, 2015 року, AN/507).
14. Керівництво з виконання положень Додатка 6, що стосуються авіаційної безпеки (ІКАО, Дос 9811, видання 1, 2002 року, AN/766).
15. Регламент (ЄС) № 300/2008 Європейського Парламенту та Ради від 11 березня 2008 року про загальні правила у сфері авіаційної безпеки цивільної авіації та скасування Регламенту (ЄС) № 2320/2002
16. Регламент Європейської Комісії (ЄУ) 2015/1998 від 5 листопада 2015 року про встановлення детальних заходів з імплементації загальних основних стандартів авіаційної безпеки
17. Регламент Європейської Комісії (ЄС) № 1254/2009 від 18 грудня 2009 року про встановлення критеріїв, що дозволяють державам-членам відступати від загальних основних стандартів авіаційної безпеки цивільної авіації та приймати альтернативні заходи безпеки
18. Політика ЄКЦА в сфері авіаційної безпеки (Документ № 30 ЄКЦА (частина II), 13-те видання/травень 2010 року, поправка 11 – травень 2019 року)

СТРАТЕГІЯ

розвитку системи Міністерства внутрішніх справ України

Повноцінний розвиток Української держави неможливий без створення єдиної стійкої і функціональної системи внутрішніх справ, як частини сектору національної безпеки.

Сучасні виклики і загрози, перш за все гібридні, обумовлені впливом комплексу соціально-демографічних, економічних, політичних, правових, психологічних і технологічних чинників, вимагають системного реагування, адекватної трансформації як усього сектору безпеки, так і системи внутрішніх справ зокрема, а також включення цієї системи у сферу політичних пріоритетів держави.

Роль Міністерства внутрішніх справ України полягає у створенні умов розвитку безпечного середовища життєдіяльності, як основи безпеки на території України, а також сучасної системи внутрішньої безпеки, як чинника стримування подальшого поширення російської агресії.

У процесі реалізації «Стратегії розвитку органів внутрішніх справ України», затвердженої розпорядженням Кабінету Міністрів України від 22 жовтня 2014 року № 1118-р, Міністерство внутрішніх справ України реформовано в орган управління в системі центральних органів виконавчої влади, який забезпечує формування державної політики в таких сферах:

– забезпечення охорони прав людини і основних свобод, інтересів суспільства і держави;

- протидії злочинності;
- підтримання публічної безпеки і порядку;
- надання поліцейських і адміністративних послуг;
- захист державного кордону та охорони суверенних прав України;
- організації цивільного захисту, запобігання виникненню надзвичайних ситуацій і ліквідація їх наслідків;
- міграції і громадянства.

Позбавившись статусу «міністерства міліції», Міністерство внутрішніх справ України стало багатопрофільним цивільним відомством європейського типу, що координує діяльність органів, які реалізують державну політику у сфері внутрішніх справ. Тим самим були розмежовані задачі політичного управління і професійної діяльності у сфері внутрішніх справ України. Такий підхід є основоположним для подальшого розвитку системи МВС.

СФЕРА ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ МІНІСТЕРСТВА ВНУТРІШНІХ СПРАВ

Сфера відповідальності Міністерства внутрішніх справ України належить до комплексної системи суспільних відносин.

МВС формує державну політику і забезпечує її узгоджену реалізацію Національною поліцією України, Державною службою з надзвичайних ситуацій України, Адміністрацією Державної прикордонної служби України, Державною міграційною службою України, Національною гвардією України, Головним сервісним центром МВС України, а також територіальними органами, підприємствами, установами та організаціями, що належать до сфери управління Міністерства (далі - система МВС).

Основні потреби і належне функціонування системи МВС забезпечують відомчі вищі навчальні заклади зі специфічними умовами навчання, заклади охорони здоров'я, підприємства, науково-дослідні експертно-криміналістичні центри та наукові установи.

Ключові виклики, які сьогодні стоять перед органами системи МВС, безпосередньо пов'язані з їх компетентністю в забезпеченні безпеки громадян та суспільства, здатністю протистояти злочинності, забезпечувати прозорі та якісні сервіси для суспільства.

ЦІЛІ СТРАТЕГІЇ

Цілями цієї Стратегії є створення безпечного середовища для існування та розвитку вільного суспільства через формування та реалізацію державної політики у сфері внутрішніх справ, зміцнення довіри до органів системи МВС з боку суспільства, продовження розвитку України як безпечної європейської держави, в основі якої лежать інтереси її громадян та висока ефективність усіх складових системи МВС.

ПІДХОДИ ДО РЕАЛІЗАЦІЇ СТРАТЕГІЇ

Досягнення цілей Стратегії вимагає зосередження ресурсів і зусиль у межах пріоритетів державної політики у сфері внутрішніх справ та розвитку системи МВС.

Реалізація Стратегії складатиметься з послідовних кроків на основі оптимальних рішень, які враховують позитивний досвід і кращі практики

провідних країн світу. При цьому в ході реформування має бути забезпечено стійке функціонування, керованість і ефективність роботи органів системи МВС.

МВС забезпечуватиме реалізацію цілей Стратегії відповідно до основних положень, закріплених у Конституції України, законах України та узгоджуватиме зміст заходів з іншими державними рішеннями стратегічного рівня. Так, у межах компетенції МВС забезпечить реалізацію Угоди про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони, Стратегії національної безпеки України, затвердженої Указом Президента України від 26 травня 2015 року № 287, Концепції розвитку сектору безпеки і оборони України, затвердженої Указом Президента України від 14 березня 2016 року № 92, Стратегії реформування державного управління на 2016-2020 роки, схваленої розпорядженням Кабінету Міністрів України від 24 червня 2016 року № 474-р.

Крім того, МВС сприятиме впровадженню євроінтеграційної політики у сфері внутрішніх справ та досягненню критеріїв, необхідних для набуття повноправного членства України в Організації Північноатлантичного договору. МВС забезпечуватиме реалізацію цілей Стратегії, керуючись такими підходами:

СЛУЖІННЯ СУСПІЛЬСТВУ

- забезпечення дотримання прав людини і основних свобод як ключової цінності в діяльності органів системи МВС;
- реалізації органами системи МВС своїх функцій, керуючись потребами людини.

ПІДЗВІТНІСТЬ І ДЕМОКРАТИЧНИЙ ЦИВІЛЬНИЙ КОНТРОЛЬ

- становлення МВС, як суб'єкта системи демократичного цивільного контролю над органами системи МВС;
- удосконалення форм та способів демократичного цивільного контролю над органами системи МВС;
- відкритість і прозорість процесів підготовки і прийняття публічних рішень у системі МВС.

ЗАЛУЧЕННЯ СУСПІЛЬСТВА ДО ПРОЦЕСУ СТВОРЕННЯ БЕЗПЕЧНОГО СЕРЕДОВИЩА

- тісна співпраця з територіальними громадами і суспільством у цілому;
- створення механізмів партнерства з інститутами громадянського суспільства;
- нетерпимість до корупції.

СУЧАСНІ ПРАКТИКИ УПРАВЛІННЯ

- упровадження інноваційних рішень та інструментів державної політики;
- використання успішних міжнародних практик і сприяння реалізації пілотних проєктів;
- управління та розумне делегування повноважень з метою створення сприятливого середовища для прийняття рішень, ініціативності та співпраці;
- розвиток соціальної компетентності і системи зворотного зв'язку з персоналом.

ІНФОРМАТИЗАЦІЯ ДІЯЛЬНОСТІ

- підвищення ефективності роботи і взаємодії через максимальне використання інформаційно-комунікаційних технологій у реалізації завдань органами системи МВС.

ОЧІКУВАНИЙ РЕЗУЛЬТАТ

Безпечне середовище життєдіяльності людей, забезпечене орієнтованою на потреби населення діяльністю органів системи МВС, їх швидким і компетентним реагуванням на надзвичайні ситуації і події, що загрожують особистій чи публічній безпеці, їх превенцією та активною участю громадян.

ВИКЛИКИ

- складна криміногенна ситуація в державі, високий рівень корупції та організованої злочинності, економічна нестабільність та поява нових типів загроз і злочинів унаслідок військової агресії з боку Російської Федерації;
- відсутність єдиної і оптимальної системи швидкого реагування на повідомлення про події, що загрожують особистій чи публічній безпеці;
- несвоєчасне реагування на надзвичайні ситуації внаслідок обмежених спроможностей сил цивільного захисту, їх значної віддаленості від місць виникнення таких ситуацій;
- критична ситуація з аварійністю на дорогах і тяжкість наслідків дорожньо-транспортних пригод;
- недосконалість місцевої інфраструктури безпеки, обмежені можливості відеоспостереження, застарілість системи оповіщення населення про виникнення надзвичайних ситуацій;
- надмірний регуляторний вплив на суб'єкти господарювання інспектуючих органів системи МВС;
- недостатній рівень участі суспільства в механізмах попередження правопорушень і запобігання виникненню надзвичайних ситуацій;
- недосконалість чинного законодавства щодо забезпечення громадського порядку і безпеки під час проведення масових заходів;
- відсутність належних навичок забезпечення особистої безпеки і недостатній рівень розуміння населенням своєї активної ролі в забезпеченні громадської безпеки.

НЕОБХІДНІ КРОКИ

- розвиток партнерства і соціальної взаємодії, створення механізмів спільного виконання завдань органами системи МВС і населенням, зокрема територіальними громадами;
- упровадження організаційних механізмів взаємодії органів системи МВС з місцевими органами влади і самоврядування, спільна підготовка превентивних програм і програм забезпечення безпеки територіальних громад;
- реалізація принципу community policing (діяльності системи МВС орієнтованої на потреби громад) в операційній та управлінській діяльності органів системи МВС;
- розвиток інститутів дільничних поліцейських і патрульної поліції, як першої компетентної ланки співпраці з населенням;

- удосконалення нормативно-правового регулювання і підвищення спроможностей системи МВС забезпечувати громадський порядок і безпеку під час масових заходів;
- підвищення спроможностей сил цивільного захисту щодо запобігання надзвичайним ситуаціям, ліквідації їх наслідків, у тому числі в особливий період;
- упровадження та розвиток системи екстреної допомоги населенню за єдиним телефонним номером 112;
- розвиток системи оповіщення населення про надзвичайні ситуації на державному і місцевому рівнях;
- розвиток системи запобігання виникненню надзвичайних ситуацій і профілактики пожеж, заснованої на аналізі ризиків пожежної і техногенної безпеки та послугах страхування;
- сприяння поширенню практики запобігання злочинності через планування територій (crime prevention through environmental design – CPTED);
- забезпечення безпеки дорожнього руху у сфері компетенції органів системи МВС України, у тому числі шляхом підвищення ролі превентивних заходів, розвитку підрозділу Національної поліції для обслуговування доріг міжнародного і національного значення, упровадження фіксації порушень правил дорожнього руху в автоматичному режимі;
- підвищення обізнаності і розвиток навичок населення, пов'язаних з належним реагуванням у надзвичайних ситуаціях і забезпеченням особистої безпеки.

ОЧІКУВАНИЙ РЕЗУЛЬТАТ

Зміцнення громадської безпеки і правопорядку в державі завдяки реалізації превентивних програм і підвищенню спроможностей органів системи МВС у протидії злочинності.

- низький рівень ефективності превентивних заходів у сфері протидії злочинності;
- відсутність ефективної взаємодії суб'єктів забезпечення національної безпеки України у сфері боротьби із злочинністю;
- зростання транснаціональної злочинності та необхідність розвитку міжнародного співробітництва в боротьбі з організованою злочинністю;
- низький рівень використання аналітичних інструментів у протидії злочинності і прогнозуванні відповідних загроз;
- низька ефективність проведення досудового розслідування, як наслідок недосконалості правових механізмів, надмірного навантаження на органи досудового розслідування та їх неукomплектованості.

НЕОБХІДНІ КРОКИ

- підвищення ролі превентивної діяльності у сфері протидії злочинності і упровадження відповідних локальних програм у рамках єдиної політики, сформованої МВС;
- удосконалення організаційних і правових основ для посилення боротьби з організованою злочинністю та протидії торгівлі людьми, наркозлочинності та кіберзлочинності;

- упровадження інституту кримінальних проступків і нових процесуальних форм для підвищення ефективності досудового розслідування;
- розроблення і впровадження єдиної електронної системи роботи з даними і матеріалами досудових розслідувань у партнерстві з органами прокуратури і судами (e-Case management system) для забезпечення безперервності та підзвітності проведення досудового розслідування;
- реалізація концепції діяльності органів системи МВС, заснованої на використанні різних джерел інформації (Intelligence Led Policing), комплексне впровадження сучасних систем кримінального аналізу, у тому числі методології ЄВРОПОЛ;
- забезпечення належного рівня технічного і матеріального оснащення органів досудового розслідування і використання в їх діяльності сучасних експертно-криміналістичних засобів;
- підвищення професіоналізму працівників органів системи МВС щодо використання форм і методів оперативно-розшукової діяльності;
- удосконалення законодавчого механізмів регулювання і контролю за обігом і використанням зброї та вибухонебезпечних речовин;
- розроблення і впровадження оптимальної системи захисту свідків в Україні разом з іншими органами державної влади;
- розвиток міжнародної взаємодії у сфері протидії організованих і транснаціональній злочинності;
- розвиток системи ювенальної превенції у сфері відповідальності органів системи МВС.

ДОТРИМАННЯ ТА ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПРАВ ЛЮДИНИ ОРГАНАМИ СИСТЕМИ МВС

ОЧІКУВАНИЙ РЕЗУЛЬТАТ

Мінімізація порушень прав людини і основних свобод у діяльності органів системи МВС, забезпечення швидкого доступу людей до дієвих механізмів відновлення порушених прав.

ВИКЛИКИ

- порушення балансу між забезпеченням безпеки і дотриманням прав людини на користь державної безпеки внаслідок підвищення рівня загроз національній безпеці та територіальній цілісності України;
- погіршення ситуації у сфері дотримання прав людини в населених пунктах, на території яких органи державної влади тимчасово не здійснюють свої повноваження, а також тимчасово окупованій території України;
- низький рівень виконання рекомендацій правозахисних місій і делегацій ОБСС, Ради Європи, ООН та інших міжнародних організацій;
- відсутність дієвих механізмів відновлення порушених прав людини, які передбачали б доступ заявників до процесу розгляду звернень, демократичного цивільного контролю в цій сфері, недостатня прозорість діяльності органів системи МВС;
- несистемність роботи з підвищення рівня знань, вироблення умінь та навичок персоналу органів системи МВС у забезпеченні прав людини і основних свобод.

НЕОБХІДНІ КРОКИ

- удосконалення нормативно-правового регулювання підстав і порядку застосування працівниками органів системи МВС фізичної сили, спеціальних засобів і вогнепальної зброї;
- автоматизація обліку затриманих осіб (custody records) з метою запобігання незаконним затриманням та вдосконалення системи захисту таких осіб від тортур і жорстокого поводження;
- удосконалення механізмів подачі та розгляду скарг щодо порушень прав людини працівниками органів системи МВС, що передбачають демократичний цивільний контроль і доступ заявників до інформації про стан розгляду їх скарг;
- моніторинг дотримання прав людини і розгляду скарг про порушення прав людини працівниками органів системи МВС на рівні апарату Міністерства і забезпечення узгодженого впровадження рішень у цій сфері міжнародних судових установ чи органів міжнародних організацій, членом або учасником яких є Україна;
- розвиток системи роботи з потерпілими та жертвами;
- упровадження рекомендацій Національного превентивного механізму із забезпечення дотримання прав осіб, які знаходяться в ізоляторах тимчасового тримання та пунктах тимчасового перебування іноземців і осіб без громадянства, які незаконно перебувають на території України;
- забезпечення внутрішньої комунікації і навчання працівників органів системи МВС з питань дотримання та забезпечення прав людини і основних свобод як невід'ємної частини їх професійного навчання;
- розвиток системи захисту прав людей з особливими потребами;
- розвиток організаційних механізмів забезпечення реалізації гендерної політики в діяльності органів системи МВС.

ЕФЕКТИВНЕ ІНТЕГРОВАНЕ УПРАВЛІННЯ КОРДОНАМИ І ЗБАЛАНСОВАНА МІГРАЦІЙНА ПОЛІТИКА ВИКЛИКИ

- загроза територіальній цілісності і суверенітету України і терористична загроза, зростання транснаціональної та організованої злочинності і нелегальної міграції, контрабанди зброї, вибухових речовин і наркотичних засобів, в контексті існування військового конфлікту на території держави;

ОЧІКУВАНИЙ РЕЗУЛЬТАТ

Зміцнення безпеки державного кордону та дотримання встановленого міграційного режиму, засновані на інтегрованому підході та з урахуванням актуальних загроз національній безпеці і локальних потреб.

- необхідність відновлення контролю над всіма ділянками державного кордону;
- недостатнє облаштування державного кордону;
- необхідність імплементації європейських стандартів інтегрованого управління кордонами і розвитку сервісного підходу;
- недосконалість інформаційного обміну відносно ідентифікації осіб, які перетинають кордон, між органами системи МВС України і на міжнародному рівні;

- відсутність прозорих і чітких процедур і механізмів встановлення правового статусу осіб, що потребують додаткового захисту, вимушених мігрантів і біженців.

НЕОБХІДНІ КРОКИ

- відновлення контролю над державним кордоном у межах Донецької і Луганської областей, а також забезпечення готовності до його охорони в межах частково окупованої території Автономної Республіки Крим після відновлення на вказаній території конституційного ладу України;
- оснащення державного кордону сучасними засобами контролю із врахуванням пріоритетності східного кордону і лінії розмежування з територією ведення антитерористичної операції і тимчасово окупованої території Автономної Республіки Крим;
- реалізація основних принципів інтегрованого управління кордонами відповідно до стандартів ЄС;
- розвиток механізмів охорони кордонів спільно з правоохоронними органами держав-членів Європейського Союзу та Республіки Молдова;
- упровадження механізмів контролю за дотриманням прав людини при перетині кордону;
- розвиток взаємодії між Державною міграційною службою України, Державною прикордонною службою України і Національною поліцією України з питань протидії транскордонній злочинності, торгівлі людьми і неконтрольованій міграції;
- посилення протидії злочинності в прикордонних районах і розвиток спеціальних підрозділів швидкого реагування;
- запровадження в системі МВС механізму приведення інформації про особу, що міститься у наявних державних та єдиних реєстрах, інших інформаційних базах, що перебувають у власності держави або підприємств, установ та організацій, та використовуються з метою проведення ідентифікації осіб, до єдиного ідентифікатора – унікального номеру запису в Єдиному державному демографічному реєстрі;
- поширення використання біометричних документів, ID-карток і розвиток технічної інфраструктури їх застосування;
- розвиток міжнародної взаємодії щодо обміну даних для забезпечення безпеки кордону і міграційного режиму;
- поліпшення доступності і підвищення прозорості процедур визнання людини особою без громадянства, біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту;
- удосконалення механізмів встановлення статусу мігрантів, які фактично інтегровані в українське суспільство і не мають визначеного статусу.

ЯКІСТЬ І ДОСТУПНІСТЬ ПОСЛУГ

ВИКЛИКИ

- низький рівень довіри громадян щодо якості і прозорості послуг, що надаються;
- застарілі бюрократичні форми і підходи до надання послуг, недостатня орієнтація на потреби громадян;

ОЧІКУВАНИЙ РЕЗУЛЬТАТ

Висока якість та доступність послуг органів системи МВС, забезпечена шляхом дотримання стандартів, які відповідають очікуванням громадян.

- закритість і непрозорість у роботі, корупційні ризики;
- відсутність відкритих та публічних стандартів та регламентів надання послуг.

НЕОБХІДНІ КРОКИ

- упровадження сервіс-орієнтованого підходу в діяльності органів системи МВС;
- дерегуляція і спрощення процедур;
- упровадження системи управління якістю у сфері надання послуг органами системи МВС, розроблення і впровадження стандартів і прозорих процедур обслуговування населення, а також механізмів оцінювання якості надання послуг громадянами;
- концентрація надання послуг органами системи МВС у спеціально відведених зонах обслуговування;
- розширення доступності послуг шляхом взаємного делегування повноважень з їх надання іншим уповноваженим суб'єктам;
- розвиток партнерства органів системи МВС з організаціями приватного і публічного секторів у розвитку надання послуг;
- збільшення кількості послуг, доступних в онлайн-режимі, популяризація цих послуг і стимулювання населення до їх отримання;
- побудова ефективної системи комунікації, пов'язаної з наданням державних послуг;
- розроблення і реалізація ефективних антикорупційних заходів, пов'язаних з наданням послуг органами системи МВС.

ЕФЕКТИВНЕ ВРЯДУВАННЯ, ПРОЗОРИСТЬ І ПІДЗВІТНІСТЬ

ВИКЛИКИ

- відсутність чітких критеріїв оцінки роботи органів системи МВС, надмірна бюрократизація їх роботи, організаційна ієрархізація вироблення і прийняття управлінських рішень;
- намагання здійснювати політичний тиск на діяльність органів системи МВС;

ОЧІКУВАНИЙ РЕЗУЛЬТАТ

Стійка, керована, технологічно розвинута система МВС, здатна протистояти сучасним викликам і загрозам. Запроваджені дієві механізми демократичного цивільного контролю і співпраці з громадськістю призводять до зміцнення національної безпеки.

- недосконалість взаємодії органів системи МВС і наявність різних підходів до вирішення спільних загальних завдань;
- відсутність ефективної системи ІТ-управління в системі МВС і необхідність упровадження сучасних аналітичних і управлінських рішень;
- застарілі підходи до управління інформаційними ресурсами органів системи МВС, недостатній рівень використання ними інформаційно-комунікаційних технологій;
- відсутність практики впровадження вдалих інноваційних та технологічних рішень у діяльність органів системи МВС;

- недотримання стандартів доброчесності працівниками, наявність корупційних ризиків;
- недостатня ефективність механізмів демократичного цивільного контролю, передбачених законодавчими актами України;
- відсутність узгодженого і системного підходу до налагодження комунікації із суспільством;
- відсутність системного вирішення проблеми авторизованого доступу користувачів, еталонної консолідації, перевірки актуальності і достовірності даних інформаційних ресурсів системи МВС;
- ступінь інтеграції в міжнародний інформаційний простір у сфері безпеки не відповідає сучасним викликам, які стоять перед системою МВС.

НЕОБХІДНІ КРОКИ

- удосконалення нормативно-правового регулювання функціонування системи МВС, у тому числі прийняття Закону України «Про органи внутрішніх справ»;
- упровадження сучасних методів формування і аналізу державної політики у сфері внутрішніх справ;
- розширення і вдосконалення практики міжвідомчого планування реалізації державної політики органами системи МВС і пріоритезація використання ресурсів за стратегічними напрямками;
- впровадження кращих управлінських практик в органах системи МВС і підтримка пілотних проектів;
- перегляд повноважень органів системи МВС і позбавлення їх невластивих функцій;
- розумна децентралізація повноважень та відповідальності в організаційній структурі органів системи МВС і формування умов для ефективного прийняття рішень, ініціативності і мотивації персоналу;
- розроблення критеріїв оцінки діяльності органів системи МВС і побудова системи моніторингу і контролю за реалізацією державної політики у сфері внутрішніх справ;
- розроблення і впровадження єдиних підходів до комунікацій стосовно висвітлення завдань, цілей, актуальних питань діяльності і реформування органів системи МВС;
- упровадження ефективних механізмів цивільного демократичного контролю за діяльністю органів системи МВС;
- розширення практики публічної звітності органів системи МВС на державному і місцевому рівнях;
- упровадження програмного підходу, координації і звітності в роботі, пов'язаній з міжнародною технічною допомогою;
- розвиток ІТ - управління системи МВС як частини загальнодержавного електронного урядування;
- об'єднання і захист відомчих інформаційних ресурсів органів системи МВС у рамках єдиного інтегрованого інформаційного середовища;

- упровадження сучасного авторизованого доступу користувачів до інформаційних ресурсів системи МВС та надання громадянам доступу до відкритих даних органів системи МВС і власних персональних даних;
- застосування сучасних аналітичних рішень (методик) в управлінській діяльності та цифровізація робочих процесів у системі МВС;
- підготовка належних інформаційних систем МВС до приєднання до Шенгенської інформаційної системи;
- розширення та оновлення знань, умінь та навичок працівників у роботі з відомчими інформаційними системами

РОЗВИТОК КАДРОВОГО ПОТЕНЦІАЛУ ТА СОЦІАЛЬНИЙ ЗАХИСТ ПРАЦІВНИКІВ

ВИКЛИКИ

- вимивання професійного ядра і некомплект персоналу органів системи МВС;
- відсутність ефективної та сучасної системи підготовки, відбору та управління персоналом, прозорих механізмів кар'єрного зростання;

ОЧІКУВАНИЙ РЕЗУЛЬТАТ

Сформовано стабільний та високопрофесійний кадровий склад органів системи МВС, який здатний належно реагувати на виклики та загрози у сфері внутрішніх справ.

- відсутність належної системи соціального захисту, професійного зростання та мотивації працівників системи МВС, низька ініціативність персоналу і його вразливість до корупційних ризиків;
- відмінність категорій працівників, що зумовлює необхідність вироблення спеціальних підходів в управлінні персоналом, відсутність налагодженої системи внутрішніх комунікацій.

НЕОБХІДНІ КРОКИ

- розвиток відомчої системи освіти та підготовки кадрів, яка відповідає професійним потребам і формує загальні цінності для персоналу системи МВС;
- розроблення механізмів забезпечення прозорості відбору кадрів і кар'єрного зростання;
- розроблення і впровадження програм безперервного професійного розвитку персоналу;
- стимулювання керівників усіх рівнів до використання нових управлінських практик;
- упровадження сучасних методів мотивації та збалансованої системи соціального захисту персоналу системи МВС;
- розроблення ефективних підходів до оцінювання роботи персоналу і заохочення до підвищення її якості;
- створення налагодженої системи внутрішніх комунікацій;
- упровадження механізму міжвідомчого стажування працівників у системі МВС;
- упровадження комплексного гендерного підходу до політики розвитку кадрового потенціалу.

ФІНАНСОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ РЕАЛІЗАЦІЇ ЦЬОЇ СТРАТЕГІЇ

Джерелами фінансування реалізації Стратегії є кошти державного бюджету, міжнародна технічна допомога та інші джерела, не заборонені законодавством.